

Wacław Gierulski, od 1974 roku pracownik Politechniki Świętokrzyskiej.

Wykształcenie: 1973 – mgr inż. mechanik w zakresie automatyki hutniczej; Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie, 1977 – doktor nauk technicznych w dyscyplinie Budowa i eksploatacja maszyn; Politechnika Świętokrzyska w Kielcach, 1991 – doktor habilitowany nauk technicznych w dyscyplinie mechanika, specjalność dynamika maszyn; Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie.

Działalność naukowa i dydaktyczna:

W początkowym okresie pracy zawodowej zainteresowania naukowe dotyczyły zagadnień dynamiki maszyn, a w szczególności nierozłącznych sprzęgieł kompensujących niewspółosiowość łączonych wałów. Sprzęgła tego rodzaju, stosowane między innymi w układach napędowych lokomotyw, przenosząc bardzo duże moce nie powinny wywoływać drgań skrętnych układu napędowego ani innych oddziaływań dynamicznych na pojazd. Powstała nowa oryginalna konstrukcja sprzęgła ciąglowo-dźwigniowego kompensującego niewspółosiowość łączonych wałów, opatentowana w 1977 roku – patent nr 94393. Zagadnienia sprzęgieł kompensujących niewspółosiowość łączonych wałów były tematem rozprawy doktorskiej.

Kolejne zainteresowania naukowe dotyczyły zagadnień kształtowania drgań w stanowiskowych badaniach symulacyjnych. Inspiracją do zajęcia się tą tematyką były badania eksperymentalne i prace teoretyczne realizowane w Przemysłowym Instytucie Motoryzacji w Warszawie, gdzie w specjalnie do tego celu zbudowanym laboratorium prowadzono badania symulacyjne samochodów. Powstały kolejne prace dotyczące podstaw teoretycznych stanowiskowych badań symulacyjnych, w których przedstawiłem metody kształtowania sygnałów wymuszających w dziedzinie częstości, oraz dziedzinie czasu, sposobów oceny błędów odtwarzania, a także metody identyfikacji odpowiednie dla celów kształtowania sygnałów wymuszających. Zagadnienia badań symulacyjnych na poziomie modeli komputerowych dotyczyły także układów hydromechanicznych ciężkich maszyn roboczych, takich jak żuraw teleskopowy, koparka jednonaczyniowa. Zagadnienia te stanowiły tematykę monografii habilitacyjnej.

Pod koniec lat 90-tych ubiegłego wieku zainteresowania naukowe zaczęły ewoluować w stronę zagadnień inżynierii produkcji. Ten nowy obszar badawczy sprzyjał łączeniu zagadnień z obszaru nauk technicznych i obszaru nauk o zarządzaniu oraz ekonomii. Część prac związanych z inżynierią produkcji w tym okresie dotyczyła zagadnień ekonomii i zarządzania, ale w ujęciu bliskim inżynierskiemu, gdzie podstawą jest podejście ilościowe oparte na modelach matematycznych. Były to między innymi zagadnienia dotyczące stabilności modeli opisujących różnego rodzaju zjawiska gospodarcze.

Zainteresowanie ilościową analizą w zagadnieniach zarządzania, poparte doświadczeniem praktycznym wynikającym z kontaktów z przedsiębiorstwami było ważną przesłanką skupienia się na badaniach dotyczących wzajemnych zależności pomiędzy rozwojem organizacji a poziomem systemów informatycznych. Opracowany został model wiążący te dwa w formie mapy rozwoju organizacji z wydzieloną trajektorią i obszarem harmonijnego rozwoju. Formę mapy przyjął także opracowany w ramach prac zespołu model oceny i opisu poziomu innowacyjności przedsiębiorstwa. Zgodnie z tą koncepcją poziom innowacyjności może być mierzony i oceniany w skali sześciostopniowej od poziomu zdecydowanie zachowawczego do innowacyjnego w maksymalnym stopniu. W odniesieniu do przedsiębiorstw produkcyjnych zaproponowano ocenę w dwóch obszarach, w ramach tzw. innowacyjności technologicznej oraz intelektualnej.

Utworzenie na Wydziale Zarządzania i Modelowania Komputerowego Politechniki Świętokrzyskiej laboratorium prototypowania wyposażonego w drukarki 3D, było główną przyczyną zainteresowania się tym obszarem badawczym. Nowością stanowiącą innowacyjne rozwiązanie jest w tym przypadku wytwarzanie prototypów lub finalnych produktów w formie kompozytów. Powstaje dzięki temu nowy obszar zastosowań technologii druku 3D dzięki sterowanej zmianie właściwości otrzymywanych produktów. Dla wykonywanych wydruków wyznaczane są tzw. płaszczyzny podziału na których układane są włókna tworzące strukturę kompozytu.

Autor 8 książek i monografii, 172 artykułów w czasopismach i rozdziałów w monografiach naukowych. Promotor 2 a recenzent 8 zakończonych doktoratów. Opiekun ponad 200 prac dyplomowych na studiach I oraz II stopnia.

Działalność organizacyjna:

W latach 1993-1996 funkcja prodziekana ds. nauki i badań na Wydziale Mechanicznym Politechniki Świętokrzyskiej oraz zakończone sukcesem starania o utworzenie specjalności zastosowania informatyki co w tamtym okresie było nowością zgodną z ówczesnymi trendami rozwojowymi.

W następnych latach kierowanie zespołem, który przygotowywał wniosek o utworzenie kierunku studiów Zarządzanie i Inżynieria Produkcji. Był to w tamtym okresie wyjątkowy interdyscyplinarny kierunek, łączący wiedzę z obszaru nauk technicznych i zarządzania. Interdyscyplinarny kierunek studiów *Zarządzanie i inżynieria produkcji* był podstawą do utworzenia nowego, czwartego wydziału w Politechnice Świętokrzyskiej o nazwie Wydział Zarządzania i Modelowania Komputerowego. W latach 2001 – 2008 pełnienie funkcji pierwszego dziekana tego nowego Wydziału a od roku 2007 kierownika Katedry Inżynierii Produkcji.

W okresie 2003 -2008 przewodniczący komisji do spraw opracowania i wdrożenia systemu zarządzania jakością kształcenia w Politechnice Świętokrzyskiej. Powstały wtedy pierwsze w Politechnice Świętokrzyskiej dokumenty stanowiące szkielet obecnie obowiązującego systemu zarządzania jakością.

W latach 2006 – 2009 członek Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych jako przedstawiciel Politechniki Świętokrzyskiej. Od wielu lat członek Senatu Politechniki Świętokrzyskiej, prace w wielu Komisjach senackich, a obecnie członek Komisji Etyki. Od 2009 roku wchodzi w skład Komitetu Inżynierii Produkcji PAN gdzie obecni pełni funkcje przewodniczącego sekcji Metodyki Innowacji i nowych technologii. W 2011 roku kierownictwo zespołem, który opracowywał wniosek o przyznanie praw do doktoryzowania w dyscyplinie inżynieria produkcji. Wydział Zarządzania i Modelowania Komputerowego uzyskał te uprawnienia w 2011 roku.

Członek grupy założycieli kieleckiego oddziału Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, a w latach 1992 – 2001 przewodniczący oddziału. Od roku 2005 przewodniczący kieleckiego oddziału Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją a od 2016 roku także członek nowo powstałego Polskiego Towarzystwa Zarządzania Innowacjami, gdzie obecnie pełni funkcję wiceprzewodniczącego.

W latach 1994 – 1999 redaktor naukowy serii wydawniczej Mechanika w Politechnice Świętokrzyskiej a od 2014 roku redaktor naukowym serii Inżynieria Produkcji. Obecnie także wchodzi w skład Editorial Advisory Board czasopisma Enterprise Management.